

prima instanță: Gh.Purici

instanța de apel: E. Ababei, A. Garbuz , G. Polivenco

ÎNCHEIERE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței,

Judecătorul

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî, Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Zubati Axenia împotriva pîrîților Casa Teritorială de Asigurări Sociale Soroca și Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărîrea Judecătoriei Soroca din 01 iulie 2015,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2015, Zubati Axenia a formulat cerere de chemare în judecată împotriva pîrîților Casa Teritorială de Asigurări Sociale Soroca și Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că, s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Soroca cu cerere prin care a solicitat stabilirea pensiei de funcționar public.

Prin decizia directorului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr. 21/2015/834 din 02.03.2015, a fost refuzată stabilirea pensiei din motiv că reclamanta nu întrunește condițiile art. 44 al Legii privind pensia de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14.10.1998, or, perioada de activitate în funcție de „traducător” și „grefier”, poate fi luată în calcul începînd cu 28 noiembrie 2003, iar stagiul în funcție publică poate fi luat doar pe perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc, adică de la 02 octombrie 2000 și până la 15 octombrie 2010, fiind confirmați doar 10 ani și 13 zile de stagiul ca funcționar public.

Nefiind de acord cu decizia reclamanta s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă.

Prin răspunsul autorității nr. Z-615/15 din 30 aprilie 2015, i-a fost adus la cunoștință că decizia de respingere a cererii de stabilire a pensiei de funcționar public, emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Soroca este legitimă.

Menționează reclamanta că nu este de acord cu deciziile Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca și Casei Națională de Asigurări Sociale pe motiv că, potrivit clasificatorului unic al funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 151 din 23.02.2001, funcțiile pe care le-a deținut cad sub incidența codurilor 01.03.26 „grefier al instanței judecătorești”, 01.03.27 „traducător” și „executor judecătoresc”.

Potrivit prevederilor Legii serviciului public nr. 443-XIII din 04.05.1995, vechimea în muncă în serviciul public include perioadele de activitate în funcții publice în autoritățile publice centrale și autoritățile administrației publice locale, de asemenea, perioadele de activitate în autoritățile administrației care au funcționat pe teritoriul Republicii Moldova până la punerea în aplicare a legii.

Conform Legii serviciului public, funcțiile pe care le-a deținut din 04 septembrie 1995, cad sub incidența legii și calificatorului unic, iar potrivit modificărilor aceleiași norme legale din 31.05.2003, funcțiile de traducător și grefier au statut de funcție publică fără însă, a se face referire la faptul că persoanele care dețin această funcție, din data modificărilor, li se calculează stagiul de cotizare.

Precizează că a activat în funcție publică în cadrul instanței de judecată având stagiul de cotizare de peste 33 de ani și stagiul de cotizare în serviciul public de 15 ani, 1 lună, 11 zile.

Consideră că, de către pârți a fost interpretate eronat prevederile legii, întrucât actele normative ce țin de stabilirea pensiei funcționarilor publici au efect în timp și se referă la întreaga perioadă de activitate în funcțiile respective, chiar și până la adoptarea Legii serviciului public.

Solicită Zubati Axenia, anularea deciziilor Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr. 21/2015/834 din 02.03.2015 și Casei Naționale de Asigurări Sociale din 30.04.2015. De asemenea, solicită stabilirea pensiei ca funcționar public în mărimea prevăzută de legislația în vigoare, calculându-se stagiul începând cu 04 septembrie 1995.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 01 iulie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr.21/2015/834 din 02.03.2015, prin care i s-a refuzat Axeniei Zubati stabilirea pensiei de funcționar public. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să îi stabilească reclamantei Axenia Zubati pensia de funcționar public, conform stagiului de cotizare în serviciul public pe perioada de 04 septembrie 1995 – 15 octombrie 2010, de 15 ani, 1 lună și 11 zile.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2015, apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 decembrie 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 17 septembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 06 octombrie 2015 și expediată în adresa părților la 24 noiembrie 2015.

Dovada recepției la dosar nu este.

Ținînd cont de cele indicate, Colegiul constată că recursul este declarat în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 ianuarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d. 78)

La 29 ianuarie 2016, Axenia Zubati a depus referință la recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat respingerea recursului.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, sus-indicatul recurs este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, atât instanța de apel, cât și prima instanță aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că, argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care, acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărârilor emise de instanțele ierarhic inferioare, în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că, motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actelor judecătorești, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO că, „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în mod corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate atât în instanța de apel, cât și în prima instanță, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală